

Fra: Ivan Jespersen <IJ@dlf.org>

Sendt: 5. november 2019 14:40

Emne: To udtalelser fra Københavns Lærerforenings ordinære generalforsamling 1. november 2019

Til Børne og Ungdomsforvaltningen

Vedlagt fremsendes to udtalelser vedtaget på Københavns Lærerforenings ordinære generalforsamling 1. november 2019.

Med venlig hilsen

Lars Sørensen

Formand

Københavns Lærerforening

Kopi til BUU

Til Børne- og Ungdomsudvalget

Styrk lærernes professionelle råderum!

I Københavns Kommune styres folkeskolen fortsat i meget høj grad med udgangspunkt i læringsmålstyring. I februar 2014 vedtog politikerne i Københavns Kommune 4 fokuspunkter for implementering af folkeskolereformen i København. Disse er udgangspunktet for skoleudviklingen i kommunen. Dette på trods af, at der nationalt er vedtaget flere justeringer af folkeskolereformen. Dels at videns- og færdighedsmål er gjort vejledende, dels at der af Undervisningsministeriet er udarbejdet 5 nationale pejlemærker 'Formål og frihed', hvor i der lægges op til øget lokal dialog og professionelt råderum for den enkelte lærer og børnehaveklasseleder.

Dette har dog ikke ændret noget i København. Her holder man ufortrødent fast i læringsmålstyring som det bærende element i de centrale pædagogiske indsatser. Det ses tydeligt i mange af de store projekter Børne- og Ungdomsomsforvaltningen sætter i gang – Læring der ses 1 og 2, datadrevet organisation, brugerportalsinitiativet – herunder MeeBook og sidst, men ikke mindst Skolelederuddannelsen i København. Alle tager de udgangspunkt i et snævert undervisningssyn, der slet ikke er tilstrækkelig i forhold til skolens behov og mulighederne for at opfylde folkeskolens formålsparagraf.

For at Københavns Kommune kan leve op til egne pejlemærker for kvalitet i folkeskolen, opfordrer Københavns Lærerforening politikerne og kommunen til, at forlade de 4 fokuspunkter for implementering af folkeskolereformen. Vi ønsker en folkeskole, hvor folkeskolens formål, den menneskelige og relationelle kontakt samt lærerens faglighed og professionelle råderum er omdrejningspunktet for skoleudviklingen.

Vedtaget på Københavns Lærerforenings generalforsamling den 1. november 2019.

Københavns Lærerforening forsamlet til generalforsamling 1. november 2019.

Til Børne & Ungdomsforvaltningen og til orientering til Børne- og Ungdomsudvalget

Københavns Lærerforening er tilfreds med ordlyden i MED-aftalen også den del, der drejer sig om, at tillidsvalgte – gennem det lokale MED-udvalg – inddrages i skolernes budgetlægning på et så tidligt tidspunkt, at der er mulighed for, at medarbejdernes synspunkter kan indgå i grundlaget for beslutningen af prioritering af midler til de forskellige budgetposter på skolen.

Det er KLF's opfattelse, at det langt fra sker i et tilstrækkeligt omfang. Situationen er ofte, at MED-udvalget ikke inddrages i budgetprocessen – men bliver forelagt et budget, når det er så godt som færdigt.

Desuden præsenteres skolernes MED-udvalg ofte for en budgetopstilling og et regnskab, hvor det er vanskeligt at se, hvad de forskellige poster indeholder.

Det er fuldstændig afgørende for lærere og børnehaveklasselederes arbejdsvilkår i skolen og dermed for deres elevers undervisning, trivsel og udvikling, at det er kerneopgaven, der prioriteres.

Det skal fx være muligt at se:

- at centralt udmeldte midler til 'Ny i KBH' og BUF-flex rent faktisk går til det tiltænkte formål og følger med barnet ud i klasserne.
- at midler tildelt på baggrund af sociale og etniske kriterier går til de elever, der har brug for støtte fagligt eller i dansk som 2. sprog.

Vi skal både i budget og regnskab kunne se, om der er en fornuftig balance mellem udgifter til ledelse og udgifter til undervisningspersonale. Det er helt afgørende, da vi på de københavnske folkeskoler normeringsmæssigt er 5,5 lærere færre på en gennemsnitsskole sammenlignet med de andre store danske byer.

På den baggrund har Københavns Lærerforening en klar forventning om, at MED-aftalens bestemmelser angående tillidsvalgtes inddragelse i skolernes budget og regnskab indskræpes og fremover bliver gældende på alle københavnske skoler.

Resolution om vold, trusler og mistillid

Nultolerance over for vold og trusler på vores arbejdsplads

KLF-generalforsamling 1. november 2019

At lærerne i stigende grad oplever vold og trusler, især i indskolingen, er ikke kun en avisoverskrift. Det er vores voldsomme hverdag. Årets trivselsmåling for Københavns kommune viste netop denne stigning, og politikerne stod i kø for at proklamere, at vi har nultolerance over for vold på vores arbejdspladser. "Ingen skal gå på arbejde, og frygte at blive slået eller tilsvinet".

Vi er enige i politikken, men undrer os over indsatsen, der slet ikke forandrer den pressede hverdag ude på skolerne.

Når vi oplever truende forældre, får vi kurser i, hvordan vi kan blive bedre til at kommunikere, udvise "low arousal" og ikke tage angrebene personligt.

Når elever skriger og slår både børn og voksne, bliver vi observeret af psykologer og konsulenter. Tilbage meldingen er ofte, at det os, der skal ændre adfærd. Vi skal blive bedre til at samarbejde i teamet, bruge æggeure og strukturere vores undervisning.

Når vi går til vores ledelse med tårerne ned ad kinderne efter endnu en voldsom episode, gentager de forvaltningens ord: "Desværre, dette er en skal-opgave, eleven skal rummes i klassen".

Når kolleger næsten dagligt bryder sammen, henvises de til psykologhjælp via SOS eller Tidlig Indsats, så de kan blive robuste, klare hverdagen og ikke tage tingene med hjem. En samtale med en psykolog kan hjælpe på meget, men den ændrer ikke de strukturer, der er i folkeskolen, og det er dem, der skal ændres.

Når en elev har vanskeligheder, skal vi dokumentere side op og ned, så eleven kan få den hjælp han/hun har krav på. Hvis vi er så heldige at få tildelt en ressource, hvilket langt fra altid sker, så forsvinder disse ofte til andre projekter eller hos en støtte, der lige så ofte bruges som vikar andre steder end hos barnet, der skulle hjælpes.

Vi oplever, at andre forældre vælger at tage deres børn ud af skolen, fordi det til sidst bliver for meget med udadreagerende børn i klassen, som ikke kun børnenes lærer, men også børnene selv skal rumme. Ingen forælder kan leve med, at deres barn bliver slået, eller der konstant er larm og kaos i klassen.

Vi oplever som lærere at blive mødt med en systemisk mistillid fra de øverste lag i forvaltningen, for når en elev slår, sparker, spytter og skriger, så er det alene læreren, der skal ses på. Det er læreren, der skal på kursus og forandres. Det er læreren, der er problemet.

Den underfinansierede reform kan og skal ikke forsøges gennemført via systematisk fralæggelse af ansvar fra det administrative kommunale lag. Når børn har brug for hjælp, er det et ansvar, vi ikke kan løfte alene.

Vi vil have magten og tilliden tilbage til lærerne, der kender børnene og skolen indefra. Således at når lærere bliver slået på, er det ikke læreren, der skal have konsulenthjælp og til psykolog, men systemet der skal laves om. Elever der slår og truer, skal have den hjælp, de har krav på. Forvaltningens målsætning om nultolerance overfor fysisk og psykisk vold mod medarbejderne i Københavns Kommune skal være troværdig.